

Following Christ

By President Dallin H. Oaks
First Counselor in the First Presidency

Att följa Kristus

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

October 2024 general conference

As followers of Christ, we teach and testify of Jesus Christ, our Perfect Role Model. So let us follow Him by forgoing contention.

This year millions have been inspired by the gospel study plan known by the Savior's invitation "Come, follow me." Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places. His teachings and His example define the path for every disciple of Jesus Christ. And all are invited to this path, for He invites all to come unto Him, "black and white, bond and free, male and female; ... and all are alike unto God."

I.

The first step in following Christ is to obey what He defined as "the great commandment in the law":

"Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind.

"This is the first and great commandment.

"And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

"On these two commandments hang all the law and the prophets."

The commandments of God provide the guiding and steadying force in our lives. Our experiences in mortality are like the little boy and his father flying a kite on a windy day. As the kite rose higher, the winds caused it to tug on the connecting string in the little boy's hand. Inexperienced with the force of mortal winds, he proposed to cut the string so the kite could rise

Som Kristi efterföljare undervisar och vittnar vi om Jesus Kristus, vårt fullkomliga föredöme. Så låt oss följa honom genom att avstå från stridigheter.

I år har miljontals människor inspirerats av den evangeliestudieplan som uppkallats efter Frälsarens inbjudan: "Kom och följ mig." Att följa Kristus är inte en lättvindig eller sporadisk vana. Det är en kontinuerlig förpliktelse och livsstil som bör vägleda oss alltid och överallt. Hans lärdomar och hans exempel fastställer vägen för varje Jesu Kristi lärjunge. Och alla inbjuds att gå den vägen, för han inbjuder alla att komma till honom, svart och vit, träl och fri, man och kvinna, och alla är lika inför Gud.

I.

Det första steget för att följa Kristus är att lyda det han kallade "det största budet i lagen":

"Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.

Det är det största och första budet.

Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv.

På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna."

Guds bud är den vägledande och stödjande kraften i våra liv. Våra upplevelser under jordelivet är som den lille pojken och hans far som flög drake en blåsig dag. När draken flög högre fick vindarna den att rycka i snöret som förband den med den lille pojken hand. Då han var obekant med kraften i jordelivets vindar föreslog han att snöret skulle klippas av så att draken kunde flyga

higher. His wise father counseled no, explaining that the string is what holds the kite in place against mortal winds. If we lose our hold on the string, the kite will not rise higher. It will be carried about by these winds and inevitably crash to the earth.

That essential string represents the covenants that connect us to God, our Heavenly Father, and His Son, Jesus Christ. As we honor those covenants by keeping Their commandments and following Their plan of redemption, Their promised blessings enable us to soar to celestial heights.

The Book of Mormon frequently declares that Christ is “the light of the world.” During His appearance to the Nephites, the risen Lord explained that teaching by telling them: “I have set an example for you.” “I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do.” He is our role model. We learn what He has said and done by studying the scriptures and following prophetic teachings, as President Russell M. Nelson has urged us to do. In the ordinance of the sacrament, we covenant each Sabbath day that we will “always remember him and keep his commandments.”

II.

In the Book of Mormon, the Lord gave us the fundamentals in what He called “the doctrine of Christ.” These are faith in the Lord Jesus Christ, repentance, baptism, receiving the gift of the Holy Ghost, enduring to the end, and becoming as a little child, which means to trust the Lord and submit to all He requires of us.

The Lord’s commandments are of two types: permanent, like the doctrine of Christ, and temporary. Temporary commandments are those necessary for the needs of the Lord’s Church or the faithful in temporary circumstances, but to be set aside when the need has passed. An example of temporary commandments are the Lord’s directions to the early leadership of the Church to move the Saints from New York to Ohio, to Missouri, and to Illinois and finally to lead the pioneer exodus to the Intermountain West. Though only temporary, when still in force these commandments were given to be obeyed.

Some permanent commandments have taken considerable time to be generally observed. For example, President Lorenzo Snow’s famous sermon on the law of tithing emphasized a commandment given earlier but not yet gen-

högre. Hans vise far sa nej och förklarade att snöret är det som håller draken på plats i jordelivets vindar. Om vi tappat taget om snöret flyger draken inte högre. Den rycks bort av blåsten och slår oundvikligen i marken.

Det nödvändiga snöret representerar förbunden som förbinder oss med Gud, vår himmelske Fader, och hans Son Jesus Kristus. När vi hedrar dessa förbund genom att hålla deras bud och följa deras återlösningsplan gör deras utlovade välsignelser att vi kan stiga till celestia höjder.

Mormons bok förkunnar ofta att Kristus är ”världens ljus”. När han visade sig för nephiterna förklarade den uppståndne Herren denna lära genom att säga till dem: ”Jag har gett er ett föredöme.” ”Se, jag är det ljus som ni ska hålla upp – det som ni har sett mig göra.” Han är vår förebild. Vi får veta vad han har sagt och gjort genom att studera skrifterna och följa profetiska lärdomar, som president Russell M. Nelson har uppmanat oss att göra. Genom sakramentsförrättningen sluter vi förbund varje sabbatsdag att vi ”alltid [ska] minnas honom samt hålla de bud som han har gett [oss]”.

II.

I Mormons bok gav Herren oss grunderna i det han kallade ”Kristi lära”. Dessa är tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse, dop, att ta emot den Helige Andens gåva, att hålla ut intill änden och att bli som små barn, vilket innebär att vi litar på Herren och underkastar oss allt han kräver av oss.

Herrens bud finns i två former: permanenta, som Kristi lära, och tillfälliga. Tillfälliga bud är sådana som är nödvändiga för Herrens kyrka eller de trofasta i tillfälliga omständigheter, men som ska läggas åt sidan när behovet inte längre kvarstår. Ett exempel på tillfälliga bud är Herrens anvisningar till kyrkans tidiga ledare att flytta de heliga från New York till Ohio, till Missouri, till Illinois och slutligen att leda pionjärernas vandring till Klippiga bergen. Även om de var tillfälliga gavs dessa bud, när de gällde, för att åtgärdas.

En del permanenta bud har tagit avsevärd tid att bli allmänt åtgäddade. Till exempel betonade president Lorenzo Snows berömda predikan om tiondelagen ett bud som getts tidigare men ännu inte allmänt åtgäddades av kyrkans medlemmar. Det

erally observed by Church members. It needed reemphasis in the circumstances then faced by the Church and its members. Recent examples of reemphases have also been needed because of current circumstances faced by Latter-day Saints or the Church. These include the proclamation on the family, issued by President Gordon B. Hinckley a generation ago, and President Russell M. Nelson's recent call for the Church to be known by its revealed name, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

III.

Another of our Savior's teachings seems to require reemphasis in the circumstances of our day.

This is a time of many harsh and hurtful words in public communications and sometimes even in our families. Sharp differences on issues of public policy often result in actions of hostility—even hatred—in public and personal relationships. This atmosphere of enmity sometimes even paralyzes capacities for lawmaking on matters of importance where most citizens see an urgent need for some action in the public interest.

What should followers of Christ teach and do in this time of toxic communications? What were His teachings and examples?

It is significant that among the first principles Jesus taught when He appeared to the Nephites was to avoid contention. While He taught this in the context of disputes over religious doctrine, the reasons He gave clearly apply to communications and relationships in politics, public policy, and family relationships. Jesus taught:

“He that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

“Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.”

In His remaining ministry among the Nephites, Jesus taught other commandments closely related to His prohibition of contention. We know from the Bible that He had previously taught each of these in His great Sermon on the Mount, usually in precisely the same language He later used with the Nephites. I will quote the

behövde åter betonas i de omständigheter som kyrkan och dess medlemmar då stod inför. Nya exempel på återbetoning har behövts på grund av nutida omständigheter som sista dagars heliga eller kyrkan står inför. Det innefattar tillkännagivandet om familjen som kungjordes av president Gordon B. Hinckley för en generation sedan, och president Russell M. Nelsons nyliga anmodan att kyrkan ska kallas vid sitt uppenbarade namn, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

III.

En annan av vår Frälsares lärdomar verkar åter behöva betonas i dagens omständigheter.

I vår tid yttras många hårda och sårande ord i det offentliga och ibland även i våra familjer. Stora meningsskiljaktigheter gällande samhällspolitik leder ofta till fientliga handlingar, till och med hat, i offentliga och personliga relationer. Denna fientliga atmosfär förlamar ibland också möjligheten att stifta lagar i viktiga spörsmål där de flesta medborgare ser ett angeläget behov av handling i allmänhetens intresse.

Vad bör Kristi efterföljare säga och göra i denna tid av giftig kommunikation? Vad var hans lärdomar och exempel?

Det är betydande att bland de första principer som Jesus undervisade om när han var hos nephiterna fanns principen att undvika stridigheter. Även om han sa detta med avseende på dispyter över religiös lära kan skälen han angav helt klart tillämpas på kommunikation och relationer inom politik, samhället och familjerelationer. Jesus lärde:

”Den som har en stridslysten ande är inte av mig utan av djävulen, som är fader till stridigheter, och han hetsar människornas hjärtan till att strida i vrede, den ene med den andre.

Se, det är inte min lära att hetsa människors hjärtan till vrede mot varandra, utan det är min lära att sådant ska upphöra.”

Under resten av sin tid bland nephiterna undervisade Jesus om andra bud som är nära besläktade med hans förbud mot stridigheter. Vi vet från Bibeln att han tidigare hade undervisat om dem i sin stora Bergspredikan, ofta i precis samma ordalag som han senare använde hos nephiterna. Jag citerar de bekanta bibliska orden:

familiar Bible language:

“Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you, and persecute you.”

This is one of Christ's best-known commandments—most revolutionary and most difficult to follow. Yet it is a most fundamental part of His invitation for all to follow Him. As President David O. McKay taught, “There is no better way to manifest love for God than to show an unselfish love for one's fellowmen.”

Here is another fundamental teaching by Him who is our role model: “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

Peacemakers! How it would change personal relationships if followers of Christ would forgo harsh and hurtful words in all their communications.

In general conference last year, President Russell M. Nelson gave us these challenges:

“One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people. ...

“... True disciples of Jesus Christ are peacemakers.

“... One of the best ways we can honor the Savior is to become a peacemaker.”

Concluding his teachings: “Contention is a choice. Peacemaking is a choice. You have your agency to choose contention or reconciliation. I urge you to choose to be a peacemaker, now and always.”

Potential adversaries should begin their discussions by identifying common ground on which all agree.

To follow our Perfect Role Model and His prophet, we need to practice what is popularly known as the Golden Rule: “All things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them: for this is the law and the prophets.” We need to love and do good to all. We need to avoid contention and be peacemakers in all our communications. This does not mean to compromise our principles and priorities but to cease harshly attacking others for theirs. That is what our Perfect Role Model did in His ministry. That is the example He set for us as He invited us to follow Him.

”Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som illvilligt utnyttjar er och förföljer er.”

Detta är ett av Kristi mest välkända bud – det mest revolutionerande och det svåraste att följa. Men det är en ytterst fundamental del av hans inbjudan till alla att följa honom. Som president David O. McKay lärde: ”Det finns inget bättre sätt att uttrycka kärlek till Gud än att visa osjälvisk kärlek till sina medmänniskor.”

Här kommer ytterligare en grundläggande lärdom från honom som är vår förebild: ”Saliga är de som skapar frid, för de ska kallas Guds barn.”

De som skapar frid! Vad det skulle förändra personliga relationer om Kristi efterföljare skulle avstå från hårda och sårande ord i all sin kommunikation.

Under generalkonferensen förra året gav president Russell M. Nelson oss följande utmaningar:

”Ett av de lättaste sätten att känna igen en sann efterföljare till Jesus Kristus är genom den medkänsla med vilken den personen behandlar andra ...

Sanna lärjungar till Jesus Kristus är fridsskapare ...

Ett av våra bästa sätt att hedra Frälsaren är att bli en som skapar frid.”

Han avslutade sin undervisning med orden: ”Stridigheter är ett val. Att skapa frid är ett val. Du har din handlingsfrihet till att välja stridigheter eller försoning. Jag manar dig att välja att vara en fridsskapare, nu och för alltid.”

Potentiella motståndare bör inleda sina diskussioner med att hitta en gemensam nämnare, något som alla kan hålla med om.

För att följa vårt fullkomliga föredöme och hans profet behöver vi praktisera det som kallas den gyllene regeln: ”Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem. Detta är lagen och profeterna.” Vi behöver älska och göra gott mot alla. Vi behöver undvika stridigheter och vara fridsskapare i all vår kommunikation. Det betyder inte att vi ska kompromissa med våra principer och prioriter, utan att vi ska sluta att aggressivt attackera andra för deras. Det är vad vårt fullkomliga föredöme gjorde i sin verksamhet. Det är föredömet han gav oss när han inbjöd oss att följa honom.

In this conference four years ago, President Nelson gave us a prophetic challenge for our own day:

“Are you willing to let God prevail in your life? Are you willing to let God be the most important influence in your life? Will you allow His words, His commandments, and His covenants to influence what you do each day? Will you allow His voice to take priority over any other?”

As followers of Christ, we teach and testify of Jesus Christ, our Perfect Role Model. So let us follow Him by forgoing contention. As we pursue our preferred policies in public actions, let us qualify for His blessings by using the language and methods of peacemakers. In our families and other personal relationships, let us avoid what is harsh and hateful. Let us seek to be holy, like our Savior, in whose holy name I testify and invoke His blessing to help us be Saints. In the name of Jesus Christ, amen.

Under den här konferensen för fyra år sedan gav president Nelson oss en profetisk utmaning för vår tid:

”Ärdu villig att låta Gud råda i ditt liv? Ärdu villig att låta Gud vara det viktigaste inflytandet i ditt liv? Vill du låta hans ord, hans bud och hans förbund påverka det du gör varje dag? Vill du låta hans röst få prioritet över alla andra?”

Som Kristi efterföljare undervisar och vittnar vi om Jesus Kristus, vårt fullkomliga föredöme. Så låt oss följa honom genom att avstå från stridigheter. När vi verkar för det vi föredrar i det offentliga samtalet, låt oss göra oss värdiga hans välsignelser genom att använda fridsskapares språk och sätt. I våra familjer och andra personliga relationer, låt oss undvika det hårda och hatfyllda. Låt oss sträva efter att vara heliga, som vår Frälsare, i vars heliga namn jag vittnar och nedkallar hans välsignelse att hjälpa oss vara heliga. I Jesu Kristi namn, amen.